

Αγία Ευφημία: Άγαλμα της ευσεβείας, στήλη της ορθοδοξίας...

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Υπόμνημα εις μερικά θαύματα και εις την εύρεσιν και ανακομιδήν του λειψάνου της αγίας και πανευφήμου μεγαλομάρτυρος Ευφημίας

Συνέχεια από εδώ: <https://www.pemptousia.gr/2026/06/agia-effimia-to-oraio-kai-andreio-soma-tis-eketeto-stin-chalkidona-oso-to-evlepan-omos-amfevallan-oti-itan-nekro/>

- Επιμέλεια Στέλιος Κούκος

3. Αλλά, δυστυχώς για μας, ο σπόρος της ευσεβείας δεν παρέμεινε τελείως καθαρός από ζιζάνια. Διότι ο εχθρός της αληθείας βεβαίως δεν έπαυε να θεομαχεί, ούτε μετά τα δεινά που έπαθε και την συντριβή της κεφαλής του διδάχθηκε να τιμά στο εξής την ησυχία, αλλά τινάζοντας την ουρά του επετίθετο σφοδρώς σε όσους βρίσκονταν σε κατάσταση ύπνου λόγω του ράθιμου τρόπου της ζωής τους.

Και έτσι, καθιστώντας τους «σκευή οργής κατασκευασμένα για την απώλεια» και χύνοντας σ' αυτούς όλο το δηλητήριο της πονηρίας του, κατέστρεψε όλο το καλό σώμα της εκκλησίας.

Από αυτούς διείσδυσαν στην εκκλησία του Χριστού οι Άρειοι και οι Μακεδόνιοι και οι Νεστόριοι και το υπόλοιπο πονηρό σμήνος των κακοδόξων, που νόθευαν και εμπορεύονταν με πονηρό τρόπο τον καθαρό και ανόθευτο οίνο της ευσεβείας, τον πλήρη Αγίου Πνεύματος, και παρέδιδαν απερίσκεπτα στον πατέρα της πλάνης τους, τον πονηρό (διάβολο), την καταστροφή αυτών που πείθονταν.

Αυτοί βέβαια καθαιρέθηκαν και κατατροπώθηκαν με λαμπρό τρόπο από το Άγιο Πνεύμα.

Ο κακομήχανος όμως δεν άντεχε να ελέγχεται και να καταισχύνεται από όλα αυτά. Και αφού ο παμμίαρος χρησιμοποίησε ως συνεργάτες του, υπουργούς και υπηρέτες του σκοτισμού του, τους μιαρούς Ευτυχή και Διόσκορο, προσπαθούσε να επιφέρει σύγχυση και να ανατρέψει όλη την ένσαρκο και σωτήριο οικονομία του Θεού Λόγου, διά της συγχωνεύσεως και συγχύσεως των δύο θελήσεων και φύσεων.

Συγκροτείται, λοιπόν, με πρόταση του ευσεβούς και αιιδίμου βασιλέως Μαρκιανού **1**, πολύ μεγάλη Σύνοδος των θείων πατέρων που ποτέ ως τώρα δεν μνημονεύθηκαν· μιλώ για την αγία τετάρτη Οικουμενική Σύνοδο, που την απετέλεσαν τριακόσιοι εξήντα ιεροί άνδρες, χωρίς να είναι μικρός και ο αριθμός της αντίπαλης μερίδας των κακοδόξων.

Και αφού πολλές φορές συγκεντρώθηκαν προς λεπτομερή έρευνα του δόγματος, εύκολα αποδεικνυόταν η κακοδοξία των αιρετικών που εις μάτην ανομούσε και θεομαχούσε απερίφραστα, και ξεκάθαρα ερχόταν σε αντίθεση με όλο τον χριστιανισμό.

4. Δεν έπαυαν όμως την κακόβουλη διαμάχη, ούτε ήθελαν να μεταμεληθούν και να διδαχθούν την ευσέβεια αυτοί που την αντιστρατεύονταν, αλλά ζητούσαν σημάδι από τον ουρανό, σαν αυτούς που κάποτε, παλαιά, διαπληκτίζονταν με τον Σωτήρα. Προχώρησαν, λοιπόν, σε συμφωνίες και επιλέγουν ως κοινό δικαστή τους την μάρτυρα· έγραψαν σε δύο τόμους τις διατυπώσεις των δογμάτων τους, ανοίγουν την αγία λάρνακα της μακαρίας και καταθέτουν τους σφραγισμένους τόμους πάνω στο στήθος της.

Μετά από τις προκαθορισμένες μέρες, αφού προσευχήθηκαν και επικαλέστηκαν τον Θεό, ανοίγουν πάλι την λάρνακα και βρίσκουν τον μεν τόμο των αιρετικών ριγμένο κάτω από τα πόδια της, τον δε τόμο των ορθοδόξων να τον κρατάει με τα

τίμια χέρια της. Αυτό (το γεγονός) ενίσχυσε το θείο δόγμα, αυτό στερήωσε την ιερή σύνοδο, αυτό κατήσχυνε τους εχθρούς, μάλλον δε και ελευθέρωσε από την αιώνια αισχύνη και τιμωρία, τους δίδαξε εκ νέου την ευσέβεια και τους έπεισε να προστρέξουν και να καταφύγουν στην καθολική εκκλησία.

Με αυτόν τον τρόπο, ω εξαίρετη μεταξύ των γυναικών, όχι μόνο όταν διήνυες τον κατά σάρκα βίο σου, με τους ιδρώτες και το αίμα σου στερήωσες την ευσεβή πίστη, και αφού κατέβαλες τον εχθρό της αληθείας, έστησες λαμπρό τρόπαιο νίκης εξ αυτού, αλλά και όταν αναχώρησες για την ανώτερη ζωή, προεξήρχες στην υπεράσπιση των θείων δογμάτων, και την αλήθεια εβεβαίωσες και θεράπευσες εντελώς, με τα δικά σου φάρμακα, το σώμα του Χριστού που είχε βαριά αρρωστήσει.

Αυτό δεν είναι καθόλου μικρότερο από την γενναία σου άθληση και τα μύρια αίματά σου και την μέχρι θανάτου αντίστασή σου προς την αμαρτία, αλλά μάλιστα και πάρα πολύ μεγαλύτερο. Διότι εκείνο, βέβαια, είναι κοινό ανάμεσα σε σένα και σε όλους όσοι μαρτύρησαν, αν και τους ξεπερνάς όλους σε όλα, όπως ο ήλιος τα αστέρια. Αυτό όμως αποτελεί μόνο δικό σου κλήρο· γιατί μόνο σε σένα, ακόμη και νεκρή, -κατά τον νόμο της θνητής φύσεως-, υπερφυσικώς τρεφομένη η σάρκα σου από την Χάρη του Χριστού, φαινόταν να θάλλει, σαν να ήσουν ζωντανή, και ανέβλυζε κρουνοί αιμάτων, δηλαδή ερυθρά μύρα.

Και όταν σίγησες υποκύπτοντας στην ανάγκη του θανάτου, παραδόξως το χέρι σου στερήωσε την ευσεβή πίστη· και σχετικά με αυτό, για την επίτευξη του οποίου κάθε λογισμός και κάθε ευσεβής και ζωντανός λόγος ήταν ελάχιστα ικανός, εσύ, ξεπερνώντας τους νόμους της φύσεως, και μόνο με κίνηση του χεριού και με κάποιο νεύμα σου πολύ εύκολα τακτοποίησες τα πάντα.

Ωστε, αν κάποιος ήθελε να σε αποκαλέσει καύχημα των μαρτύρων και δόξα των παρθένων και διδασκάλων κορυφή και άγαλμα της ευσεβείας και στήλη της ορθοδοξίας, και, αν θέλεις, κήρυκα, ευαγγελίστρια, απόστολο, και ό,τιδήποτε άλλο ανώτερο, δεν θα έκανε λάθος.

Και για τα θαύματά σου και τα θαυμαστά με τα οποία πολύ ωφέλησες όλη την οικουμένη, τι αν έλεγε κανείς, θα αρκούσε, κόρη, ώστε να σου πλέξει στην συνέχεια τον στέφανο των εγκωμίων, τέτοιο που σου πρέπει; Ας είναι.

1 Βυζαντινός αυτοκράτορας (450-457 μ.Χ.) της Θεοδοσιανής δυναστείας, ο οποίος διαδέχτηκε τον Θεοδόσιο Β΄. Επί βασιλείας του έχουμε ανάκαμψη του Βυζαντίου. Ήταν ο πρώτος που στέφθηκε αυτοκράτορας από τον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως. Προήδρευσε της «εν Χαλκηδόνι» Δ' Οικουμενικής Συνόδου

το 451, όπου καταδικάστηκε η αίρεση του Ευτυχούς και του Νεστορίου. Η Ορθόδοξη Εκκλησία τον τιμά ως άγιο στις 17 Φεβρουαρίου.

Η Αγία Ευφημία τιμάται στις 11 Ιουλίου.

Απόσπασμα από το βιβλίο του δρος Σωτηρίου Ι. Μπαλατσούκα, αναπληρωτή καθηγητή, «Βυζαντινά αγιολογικά κείμενα, Παλαιολόγειοι χρόνοι: Βίοι, θαύματα, εγκώμια αγίων», τόμος γ', Τρίκαλα.